

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**S. Avrelii Avgvstini Hippo[nensis] Episcopi Et S. R. E.
Doctoris Vita**

Lancilottus, Corneille

Antverpiæ, 1616

Cap. XXVIII. Ad hauriendum spirituale[m] dulcedinem D. Augustinus
mysteria sacræ Scripturæ, ac potissimùm Dominicæ passionis, animo
recolit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42857

nuissimas in Dei amorem ascenderet, &
in ardesceret meditari in lege Dei, ex quâ sua-
Li. De ca- uissimas percipiebat delectationes. Quâ de
tech.rudib. re fusiùs agens, *Qui, inquit, veram requiem,*
c.16. *quæ post hanc vitam promittiatur, quæris,*
etiam hîc eam inter amarissimas huius vita-
molestias suauem gustabis, si eius, qui eam
Enarrat. in *Psal.76.* *promisit, præcepta dilexeris. Affectiones ha-*
bent tabula, theatrum, venatio, aucupium,
piscatus; & non habeant opera Dei? & non
habeant meditationes Dei, interiores qua-
dam affectiones suas? Sunt sanè quedam san-
ctæ deliciae in librîs, sunt gaudia ex diuinis
eloquijs scrutatis.

CAPVT XXVIII.

Ad hauriendam spiritualem dulcedinem
D. Augustinus mysteria S. Scripturæ, ac po-
tissimum Dominicae passionis, animo re-
colit.

HÆC delicata sinceraque gaudia dum
Ambrosius vellet abundantiùs percipere, reci-
Steiban. piens semet in conclaue, loculûm ve-
f.69. Tépli. Canisius in mus aliquem secretiorem, Sacrarum litera-
Enchirid. rum mysteria, ac maximè quæ Christi mor-
tem attinent, si quid temporis suffurari po-
terat negotiis, animo contemplabatur nau-
feans interim ad omnes mundi delicias, pre-
dulcedine quam ex hisce rebus sanctissimis
haurie-

hauriebat. Solebat autem dicere: *Tutare-* Lib. De
quies est infirmis peccatoribus in vulneribus contempl.
Saluatoris, securus illic habito, patent mihi cap. 21.
viscera per vulnera. Quidquid ex me mihi
deest, usurpo mihi ex visceribus Domini mei,
quoniam misericordia affluunt, nec desunt
foramina per quae affluant: per foramina cor-
poris patet mihi arcanum cordis. Per has ri-
mas licet mihi gustare, quam suavis est Deus
meus, quoniam revera suavis. Copiosa redem-
ptio data est nobis in vulneribus Saluatoris
nostri, magna multitudo dulcedinis, plenitu-
do gratiae, & perfectio virtutum. Cum me
pulsat aliqua turpis cogitatio, recurro ad vul-
nera Christi. Cum diabolus mihi parat insi-
dias, fugio ad viscera misericordiae Dei mei,
& recedit a me. Si ardor libidinis moueat
membra mea, recordatione vulnerum Dei
mei extinguitur. In omnibus aduersitatibus
non inuenio tam efficax remedium, quam
vulnera Christi, in illis dormio, & quiesco in-
trepidus. In his petrae foraminibus moraba-
tur, omnem suę salutis spem in Redempto-
ris Christi passione reponens. Quam ve-
rò pulcrā hypotyposi Deo Patri Filium in
cruce fixū repräsentat? Intuere dulcem Na-
Medit. c. 6.
tum toto corpore extensum: cerne manus in-
noxias pio manantes sanguine, & remitte
placatus scelera quae patrarent manus mæ:
cor si-

considera inerme latus crudeli perfoſſum cu-
 ſpide, & renoua me ſacro fonte, quem inde
 credo fluxiſſe. Vide immaculata veſtigia, quae
 non ſteterunt in viā peccatorum, ſed ſemper
 ambulauerunt in lege tuā, diris confixa cla-
 uis, & fac me currere viam mandatorum tuo-
 rum, ut ei valeam ſpiritu vniſi, qui meā non
 horruit carne veſtiri. Numquid non attendis,
 pie Pater, Filij cariſimi caput, niueā ceruice
 deflexā, preſiosiſimam reſolutum in mortem?
 Candet nudum pectus, rubet cruentum latus,
 tenfa arent viſcera, decora languent lumina,
 regia pallent ora, procerarigent brachia, cru-
 ra pendent marmorea, rigat terebratos pedes
 beati ſanguinis vnda. Conſpicare Dei hominis
 pœnam, & relaxa conditi hominis miſeriam.
 Vide Redemptoris ſupplicium, & redempti
 dimitte delictum. Huic tanto diuini amoris
 excessui tantum frigus rependi ab homini-
 bus, grauiter his verbis dolet: Aequiſſime
 Index, cui omne iudicium dedit Pater, ſapien-
 tiſimo tue aequitatis iudicio diſcerniſſe hoc
 iuſtum eſſe, ut filij huius ſeculi, prætantiori
 deſiderio, virtute, atque studio diligant, &
 querant perituras diuitias, & fugitiuos ho-
 nores, quam nos ſerui tui diligamus te Deum
 noſtrum, per quem facti & redempti ſumus?
 Si enim homo hominem tantā diligit dilec-
 tione, ut alter alterum vix patiatur abeſſe: ſi
 ſponſa

Medit.c.35

sponsa sposo tanto conglutinatur mentis ardore, ut præ magnitudine amoris nullâ perfrui valeat requie, cari sui absentiam non sine magno mœrore ferens; quâ ergo dilectione, quo studio, quo feroore anima quam deponfasti tibi fide & miserationibus, debet diligere te verum Deum & pulcerrimum sponsum, qui nos sic amasti & saluasti, qui pro nobis tanta & talia fecisti?

CAPVT XXIX.

Frequenter D. Augustinus ad cælestem patriam animo ardenti suspirat.

QVAM autem ad cælestem patriam ardenter aspiraret, ex his verbis Lector collige: O domus Dei luminosa & speciosa, ad societatem beatitudinis tuae desiderat peruenire anima mea, ubi Deus facie ad faciem cernitur, & hoc vita cibo mens sine defectu satiatur. Quantum plus valeo mecum considerare, tanto plus amore tui langueo, vehementi desiderio tuique dulci memoriam admodum delector. Libet itaque, libet in te oculos cordis attollere, libet de te loqui, de te audire, de te scribere, de te conferre, de tua beatitudine & gloria quotidie legere, & lecta sepiùs sub corde reuoluere: ut vel sic possim ab huius periturae vita ardoribus, periculis, & sudoribus, sub tua vitalis auræ dulci refrigerio trans-

Meditat.
c. 20. & 22.